

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/87/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215210299
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2215210299.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Magdaléna Krajčovičová, v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, zastúpený: JUDr. Danuše Tichá, advokátka, so sídlom Nám. M. Benku 6, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: P. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX M. G., zastúpený: FORTITUDINE, s.r.o. Advokátska kancelária, JUDr. Ing. Štefan Neszméry, LL.M., so sídlom Ulica Svätej Alžbety 5772/19, 929 01 Dunajská Streda, o zaplatenie 924,98 eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 7C/2950/2015-64 zo dňa 12. októbra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu I. inštancie sa ruší a vec sa mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd I. inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 924,98 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 924,98 eur od 06.02.2014 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Po právnej stránke odôvodnil svoje rozhodnutie aplikáciou § 451 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2, 3, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka („OZ“). Vecne tým, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 02.09.2012 Poistnú zmluvu pre kapitálové životné poistenie - D6 PRÍJEMNÝ ŽIVOT, č. 6571076647 s účinnosťou od 03.09.2012. V poistnej zmluve bolo dojednané aj úrazové pripoistenie a pripoistenie pre práceneschopnosť. Z poistnej zmluvy si žalovaný uplatnil nárok na poistné plnenie za úraz zo dňa 07.03.2013, kedy mal utrpieť zlomeninu pravej vretennej kosti. Na základe predložených dokladov žalobca vyplatil žalovanému poistné plnenie z dvoch poistných rizík: dňa 31.05.2013 poistné plnenie za čas nevyhnutného liečenia úrazu vo výške 124,98 eur a dňa 21.06.2013 poistné plnenie za pripoistenie dennej dávky v prípade práceneschopnosti vo výške 800,-eur. Pri kontrole predmetných poistných udalostí žalovaného žalobca z doplňujúcich lekárskeho správ zistil, že dňa 07.03.2013 nedošlo u žalovaného k zlomenine pravej vretennej kosti. Vzhľadom na túto skutočnosť, žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 29.01.2014 na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 924,98 eur, nakoľko po dodatočnom zistení skutočností týkajúcich sa úrazu zo dňa 07.03.2013 mal žalobca za to, že sa žalovaný bezdôvodne obohatil. V zmysle § 451 Občianskeho zákonníka došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Žalobca žalovaného vyzval na vydanie bezdôvodného obohatenia, predmetnú výzvu žalovaný prevzal dňa 05.02.2014, avšak na ňu nereagoval, ani žalobcovi do dnešného dňa pohľadávku neuhradil. Námietka premlčania, ktorú vzniesol žalovaný v podanom odpore, nie je dôvodná, nakoľko je zřejmé, že premlčacia lehota začala plynúť 29.01.2014, teda doručením „Uznania dlhu“ žalovanému žalobcom a neuplynula skôr ako za dva roky od tohto dňa, ktorý sa môže považovať za deň, kedy sa žalobca dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Je zřejmé, že ak vyplatil žalobca žalovanému posledné poistné plnenie dňa 21.06.2013, nemohla začať plynúť premlčacia lehota skôr ako nasledujúci deň, t.j. 22.06.2013, keďže ešte v čase vyplatenia poistného plnenia nemohol mať vedomosť o neoprávnenosti nároku žalovaného na vyplatenie poistného

plnenia. Preto ak žalobca podal žalobu na súde dňa 01.06.2015, podal ju včas a pred uplynutím premlčacej lehoty, ktorá je v tomto prípade 2-ročná (ako subjektívna), resp. 3 - 10-ročná (ako objektívna).

3. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne, nakoľko u žalovaného k zlomenine nedošlo (uvedené vyplýva z lekárskeho správ pripojených k spisu), na základe ktorej „skutočnosť“ bolo žalovanému vyplatené poistné plnenie v celkovej výške 924,98 eur. Z uvedeného teda vyplýva, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu a nárok žalobcu premlčaný nie je. Žalovaný svoje tvrdenia uvedené v podanom odpore žiadnymi listinnými dôkazmi nepodložil. Z týchto dôvodov súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 924,98 eur a taktiež priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v zákonom prípustnej výške.

4. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti rozsudku súdu I. inštancie podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu z dôvodu, že je vydaný na základe nesprávneho posúdenia veci. Tak ako už bolo preukázané dokazovaním, strany sporu uzavreli medzi sebou Poistnú zmluvu pre kapitálové životné poistenie - D6 PRÍJEMNÝ ŽIVOT dňa 02.09.2012 s účinnosťou od 03.09.2012. Obsahom poistnej zmluvy bolo dojednané aj úrazové pripoistenie a pripoistenie pre prácu neschopnosť. Po vzniku úrazu dňa 07.03.2013 - zlomenine pravej vretennej kosti, si

žalovaný uplatnil nárok na poistné plnenie za úraz zo dňa 07.03.2012. Na základe predložených lekárskeho správ bolo žalovanému v zmysle zmluvných dojednaní vyplatené poistné plnenie spolu vo výške 924,98- eur. Prvoinštančný súd sa v rámci rozhodovania nezaoberal obsahom poistných podmienok uzavretej poistnej zmluvy a nároku na poskytnutie plnenia, ktoré bolo žalovanému vyplatené. V zmysle Rozsahu nárokov a zmluvných dojednaní poisťovne Kooperativa, "V prípade úrazu poisteného v dobe trvania poistenia, ak čas, ktorý je podľa poznatkov vedy obvykle potrebný na zahojenie alebo ustálenie telesného poškodenia, je najmenej 15 dní, vypláti poisťovňa podľa Osobitných poistných podmienok pre pripoistenie úrazu, práceneschopnosti a invalidity za čas nevyhnutného liečenia príslušné percento z poistnej sumy pre čas nevyhnutného liečenia, zodpovedajúce priemernej dobe liečenia telesného poškodenia podľa tabuľky."

6. Ďalej v zmysle čl. 2, Osobitných poistných podmienok pre pripoistenie úrazu, práceneschopnosti a invalidity (ďalej len ako OPP) "je úrazom v zmysle poistných podmienok telesné poškodenie, resp. smrť spôsobené neočakávané a náhlym pôsobením vonkajších síl alebo vlastnej telesnej sily..." Podľa čl. 8 OPP ods. 1 písm. a) "V závislosti od dojednaného druhu poistenie je poisťovňa povinná poskytnúť plnenie za aj čas nevyhnutného liečenia úrazu. "

7. Z uvedeného vyplýva, že poisťovňa mala v zmysle podmienok uzavretej poistnej zmluvy povinnosť poskytnúť poistné plnenie žalovanému za vznik úrazu a to bez ohľadu na skutočnosť či došlo k zlomenine kosti alebo nie. V priebehu konania bolo preukázané, že k úrazu skutočne došlo, čo nespochybnila ani jedna z procesných strán. Žalovaný si ako poistený uplatnil svoj nárok z poistnej zmluvy z dôvodu vzniku úrazu, pričom poskytnutím takéhoto plnenia nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže žalovaný len vychádzal z podmienok poskytnutia poistného plnenia v zmysle ustanovení poistnej zmluvy. Súd tak pri rozhodovaní nezohľadnil obsah ustanovení uzatvorenej poistnej zmluvy a nárokov z nej vyplývajúcich. Súd v rámci konania nesprávne vychádzal len z lekárskeho nálezu MUDr. L., ktorá konštatovala, že sa nejedná o zlomeninu vretennej kosti, avšak nepoprela existenciu samotného zranenia, resp. existenciu poistnej udalosti. Súd tak vychádzal len z nálezu MUDr. L. a to aj napriek existencii lekárskeho nálezu ošetrujúceho lekára MUDr. V., ktorý diagnostikoval zlomeninu vretennej kosti. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že k zlomenine nedošlo, a to aj napriek existencii dvoch protichodných lekárskeho náleзов. Pripomína, že v konaní nebolo vykonané znalecké dokazovanie, ktorým by súd mohol podložiť svoje konštatovanie o tom, že k zraneniu nedošlo, nie je teda jasné podľa čoho konajúci súd určil rozsah spôsobených zranení a rozhodol, ktorá diagnóza je správna.

8. Je názoru, že naopak žalobca si nárokuje plnenie z titulu bezdôvodného obohatenie, nakoľko vyžaduje vrátenie poskytnutého plnenia, ktoré bolo žalovanému poskytnuté v súlade s poistnými podmienkami. Súd nesprávne priznal nárok žalobcu, nakoľko v zmysle uzatvorenej zmluvy by žalobca musel poskytnúť plnenie žalovanému bez ohľadu na rozsah zranení, nakoľko poskytnutie peňažného plnenia je podmienené vznikom poistnej udalosti. Súd zároveň nesprávne priznal nárok žalobcovi, nakoľko aj keby žalobca namietal, že poskytnuté plnenie bolo neprimerané vysoké, musel by určitú

časť plnenia za vznik poistnej udalosti žalovanému ako poistenému poskytnúť. V takomto prípade súd rozhodol o vrátení celého nároku poisteného, aj napriek dokázanej existencii poistnej udalosti, čím ukrátil žalovaného na právach vyplývajúcich mu z poistnej zmluvy.

9. Nie je teda jasné akým spôsobom súd dospel k názoru že u žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, keďže žalovaný v zmysle určenej diagnózy postupoval v súlade s podmienkami poistnej zmluvy a uplatnil si z nej vyplývajúci nárok. Žalovaný objektívne nemohol zhodnotiť rozsah svojich zranení a vyžadovať tak neoprávnený nárok od žalobcu.

10. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 12. októbra 2017, č. k.: 7C/295/2015, a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci.

11. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že žalovaný sa svojim odvolaním domáha, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. inštancie a aby vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie, pretože mu nie je jasné, akým spôsobom súd dospel k názoru, že u žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu. Súd I. inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku v ods. 15 však jednoznačne uviedol, že žalovaný svoje tvrdenia uvedené v podanom odpore žiadnymi listinnými dôkazmi nepodložil. Žalovaný až teraz ako prílohu k odvolaniu predložil znalecký posudok vypracovaný k inému konaniu, z ktorého má vyplývať, že je pravdepodobné, že žalovaný pri úraze dňa 07.03.2013 mohol utpieť prasklinu vretennej kosti vpravo bez posunku úlomkov. Odhliadnuc od skutočnosti, že predložený znalecký posudok nepotvrdil, že k zlomenine došlo, iba je uvedený predpoklad/možnosť, že k takémuto úrazu došlo, nebude sa ďalej týmto zaoberať, pretože takýto dôkaz žalovaný nepredložil v konaní na súde prevej inštancie, založil ho neskoro a odvolací súd už nemôže k takémuto dôkazu prihliadať. Ustanovenie § 150 CSP zakotvuje povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace ako s procesným útokom, tak aj s procesnou obranou strany sporu a je predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§153 CSP). Podľa § 153 ods. 1 CSP strany súd povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

12. Rozsudok súdu I. inštancie považuje za vecne správny, a preto navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. inštancie podľa ust. § 387 CSP potvrdil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

13. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom, stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, preto bolo nevyhnutné rozsudok súdu I. inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Predmetom nároku žalobcu bolo zaplatenie istiny vo výške 924,98 eur spolu s príslušenstvom, ktorému bolo vyhovené v celom rozsahu.

15. Žalovaný v odvolaní namietal tú skutočnosť, že súd neskúmal poistné podmienky, keď podľa jeho názoru, nárok na poistné plnenie mu vzniklo aj bez toho, aby došlo k zlomenine vretennej kosti a v ďalšom poukazoval na to, že súd mal k dispozícii dve protichodné lekárske správy.

16. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

17. Citované ustanovenie zakotvuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách konania. Strana má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana konania, ktorá tieto povinnosti nesplnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strana konania za to, že v konaní neboli preukázané jej tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jej neprospech.

18. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Žalovaný (dlžník) nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi účastníkov konania v závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti účastníkov hmotnoprávneho vzťahu (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 22.9.2010, sp. zn. 3MCdo 6/2010). Otázku splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

19. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že žalobca so žalovaným uzatvoril dňa 02.09.2012 Poistnú zmluvu pre kapitálové životné poistenie - D6 PRÍJEMNÝ ŽIVOT, č. 6571076647 s účinnosťou od 03.09.2012. V poistnej zmluve bolo dojednané aj úrazové pripoistenie a pripoistenie pre práceneschopnosť. Z poistnej zmluvy si žalovaný uplatnil nárok na poistné plnenie za úraz zo dňa 07.03.2013, kedy mal utpieť zlomeninu pravej vretennej kosti. Na základe predložených dokladov žalobca vyplatil žalovanému dňa 31.05.2013 poistné plnenie za čas nevyhnutného liečenia úrazu vo výške 124,98 eur a dňa 21.06.2013 poistné plnenie za pripoistenie dennej dávky v prípade práceneschopnosti vo výške 800,-eur.

20. Žalovaný už vo svojom odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že žalobca nikdy žiadnym spôsobom nevyzval žalovaného, aby sa vyjadril k jeho zisteniam, že k zlomenine nedošlo. Taktiež žalobca neuviedol, kedy sa dozvedel, že k zlomenine nedošlo, uviedol iba, že na základe nálezu MUDr. L.. Žalobca po tom ako zistil, že sa nejednalo o zlomeninu, neumožnil žalovanému vyjadriť sa k jeho zisteniam a k pravosti RTG snímku. Vo svojom vyjadrení zo dňa 6.4.2016 uviedol, že z obsahu poistnej zmluvy vyplýva, že v prípade úrazu sa mali poistenému vyplatiť sumy určené v osobitných poistných podmienkach a zásadách, ktorých obsah podmienok ani zásad však nie je preukázaný.

21. Podľa obsahu spisového materiálu, žalovaný nahlásil poistnú udalosť, ku ktorej priložil i ďalšie listinné doklady. Podľa oznámenia o dočasnej pracovnej neschopnosti, ako popis úrazového deja je uvedené : spadol a udel si pr. zápästie. Ako popis poranenia je uvedené zlomenina pr. vretennej kosti. Na uvedenom doklade je pečiatka MUDr. V. X., chirurga. Uvedený doklad bol žalobcovi doručený 20.5.2013. V súvislosti s úrazom žalovaného boli žalobcovi doručené aj ďalšie potrebné doklady, ako napr. Oznámenie o vzniku nepretržitej pracovnej neschopnosti (doručená žalobcovi 16.6.2013), lekársku správu MUDr. G., z ktorej vyplýva, že bola nasadená sadrová dlaha, ktorá bola ex dňa 15.4.2013 a ďalej, že dop. asist. cvičenia v ľavom zápästí (doručená žalobcovi 20.5.2013, lekárska správa z Chirurgickej ambulancie MUDr. X. V., kde je uvedené, že žalovaný dňa 7.3.2013 spadol a udel si pr. zápästie. RTG: zlomenina rádia v typickom mieste bez dislokácie (doručená žalobcovi 20.5.2013). Ďalej bol žalobcovi doručený lekársky nález MUDr. D. L., kde bolo uvedené: Rádus a ulna bez strukt. zmien. Os scaphoideum, os ulnatum, os triquetrum, os pisiformi, os hamatum, os capitatum, os trapezoideum, os trapezium bez evidentných lomných línií (doručená žalobcovi 28.1.2014).

22. V zmysle vyššie citového ustanovenia bolo na žalobcovi tvrdiť a preukázať dôvodnosť svojho nároku, teda dôkazné bremeno stálo na ňom. Už počas konania žalovaný namietal tú skutočnosť, že pokiaľ žalobca zistil skutočnosti, ktoré boli v rozpore s lekárskou správou MUDr. X. V., nikto ho nevyzval, aby sa

k uvedeným zisteniam vyjadril, navyše poukazoval aj na tú skutočnosť, že podľa poisťných podmienok na vyplatenie poisťného plnenia nebolo potrebné, aby utrpel zlomeninu zápästia.

23. V danom prípade nebolo sporné, že k úrazu prišlo, sporným bola tá skutočnosť, či žalovanému vznikol nárok na poisťné plnenie, ktoré žalobca žiada vrátiť titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

24. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd I. inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a v nadväznosti na to vec nesprávne právne posúdil. Z dosiaľ vykonaného dokazovania totiž nie je možné jednoznačne tvrdiť, že žalovanému nevznikol nárok na poisťné plnenie a preto odvolanie odvolateľa bolo dôvodným.

25. Súd I. inštancie sa vôbec nezaoberal argumentáciou žalovaného a s touto sa vôbec nevysporiadal. Žalovaný doručil žalobcovi vyššie uvedené listiny, medzi ktorými je evidentný rozpor (správe MUDr. G. sa doporučuje cvičenie v ľavom zápästí, hoci z ostatných správ vyplýva zlomenina pravého zápästia). Z uvedených listín, po ich dôkladnom preštudovaní mohol žalobca zistiť uvedený rozpor a nič mu nebránilo vyžiadať si doplňujúce informácie, aj napríklad popis RTG snímku. Ustanovenie § 797 ods. 3 OZ neukladá žalobcovi konkrétnu lehotu na poskytnutie poisťného plnenia a v prípade, ak žalobca zistí rozpor v predložených listinách, je oprávnený a povinný vykonať ďalšie šetrenie. Uvedenými skutočnosťami sa súd I. inštancie vôbec nezaoberal. Je dôležité, či následkom úrazu došlo k zlomenine, alebo inému poraneniu a od toho súvisiaceho rozsahu poskytnutia poisťného plnenia, resp. či aj v prípade, ak k zlomenine nedošlo mal žalovaný nárok na poisťné plnenie, ak áno v akom rozsahu.

26. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k iným skutkovým zisteniam a právnym záverom, musel napadnutý rozsudok súdu I. inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, aby tým učinil zadosť princípu dvojinstančnosti civilného sporového konania a neznemožnil stranám realizáciu ich procesných práv, keďže by im odoprel možnosť odvolacieho prieskumu nových, z pohľadu doterajších záverov súdu I. inštancie dosiaľ bezvýznamných skutočností, čím by stranám odňal možnosť konať pred súdom. Právo na súdnu ochranu okrem Ústavy Slovenskej republiky (Čl. 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (Čl. 36 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Čl. 6 ods. 1) zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia Civilného sporového poriadku (napr. § 123 CSP, § 124 CSP, Čl. 9 CSP, § 178CSP a pod.). Obsahom práva na súdnu ochranu v rámci spravodlivého procesu je i právo strany, aby sa jeho vec, ak to zákon pripúšťa, prejednala v dvojinstančnom konaní. Ak by odvolací súd svoje rozhodnutie nepredvídateľne založil na iných právnych záveroch než súd I. inštancie, porušil by právo strán na spravodlivý proces a v skutočnosti by im odňal právo namietat správnosť právneho názoru súdu na inštančne vyššom súde. K novým právnym záverom odvolacieho súdu by sa strany nemali možnosť vyjadriť, prípadne predložiť nové dôkazy, ktoré z hľadiska doterajších záverov súdu I. inštancie, sa nejavili významné. Požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojinstančnosti civilného sporového konania tak odvolací súd mohol učiniť zadosť iba kasačným rozhodnutím.

27. Odvolaciemu súdu z vyššie uvedených dôvodov neostávalo iné, než rozsudok súdu I. inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa odseku 2 rovnakého paragrafu i zákona, vec vrátiť súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

28. Úlohou súdu I. inštancie, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku) v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť nárok žalobcu a zaoberať sa tým, či žalobca postupoval v zmysle zmluvných poisťných podmienok. Z akého dôvodu nevykonal šetrenia s ohľadom na zistené rozpory v listinných dokumentoch predložených žalovaným žalobcovi, či postupoval v súlade s poisťnými podmienkami, pokiaľ požadoval vrátenie poskytnutého poisťného plnenia. Pritom bude dbať na to, že v danom prípade je dôkazné bremeno na strane žalobcu.

29. Súd I. inštancie bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé s uvedením skutočností, ktoré považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôkazov vychádzal a s akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, príp. prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami účastníkov.

30. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vráti vec súdu I. inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd I. inštancie v novom rozhodnutí o veci.

31. Senát odvolacieho súdu toto uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).